

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.649/2016/7.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Geönczeöl Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Geönczeöl Csaba ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Király Gábor ügyvéd

A per tárgya:

közgyűlési határozat megsemmisítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 27.Pf.20.942/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 33.P.21.436/2014/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperest, a .. a Fővárosi Törvényszék 60.280/1989. szám alatt tartja nyilván. A Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.444/2011/3. számú ítéletével az alperes 2008. augusztus 19-én tartott küldöttgyűlésén meghozott 19-22/2008. (08.19.) MVSZKGY határozatait

megsemmisítette. A korábban meghozott határozatok megsemmisítésére figyelemmel az alperes elnöksége 2011. december 6-án - a felügyelő bizottság kezdeményezésére - meghívó levelet bocsátott ki 2012. január 6. napjára (határozatképtelenség esetén 2012. január 7. napjára) rendkívüli közgyűlésre. Ennek napirendjén az elnök és elnökhelyettes megválasztása, valamint az alapszabály módosítása szerepelt. A 2012. január 6-án tartott küldöttgyűlési ülésről jegyzőkönyv nem áll rendelkezésre. A 2012. január 7-én 10 órakor megkezdődött megismételt küldöttgyűlés jegyzőkönyve azt tartalmazza, hogy ott összesen 12 db határozatot hoztak. A küldöttgyűlés 11. és 12. számú határozatával elnöknek választotta meg .. s elnökhelyettesnek választotta meg .. . A jegyzőkönyvben az szerepelt, hogy a megismételt küldöttgyűlésen a .. 14., a .. pedig 75 személy vett részt.

- [2] A felperes 2007. szeptember 19. napjától az alperesi egyesület tagja volt. A felperes úgy ítélte meg, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívása és lebonyolítása nem felelt meg az alperesre vonatkozó jogszabályoknak és belső szabályzatnak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes többször módosított, majd véglegesen fenntartott keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes valamennyi, a 2012. január 7-én tartott küldöttgyűlésen meghozott (1.-12. számú) határozatot semmisítse meg. A felperes álláspontja szerint a meghozott határozatok érvénytelenek. A felperes keresetében előadta, hogy az alperes nem tartotta be az alapszabály előírásait, amely szerint a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására az .. Felügyelő Bizottsága kezdeményezésére az elnökség határozata alapján van lehetőség 30 napon belüli időpontra. Álláspontja szerint ez a határidő nem került betartásra, mert a felügyelő bizottsági határozat (2011. december 3.) és a küldöttgyűlés időpontja között (2012. január 6., illetve január 7.) ennél több idő telt el. A felperes szerint egyébként sem a felügyelő bizottsági, sem az elnökségi döntések létezése sem nyert igazolást, ha pedig ezen fórumokon döntés született, valószínűleg azok is alapszabálysértőek, mert ezeket a fórumokat sem szabályszerűen hívták össze. A felperes hivatkozott arra is, hogy a küldöttgyűlésre a világszövetség valamennyi tagját nem hívták meg, többek között a .. és .. Országos Tanácsok nem kaptak meghívót, továbbá a gyűlésen olyanok is részt vettek, akik erre nem lettek volna jogosultak. Álláspontja szerint rendkívüli küldöttgyűlés esetén is postai úton kell a küldötteket a gyűlésre meghívni, ennek tényét azonban az alperes nem tudta igazolni. A felperes keresete felsorolta azt, hogy mely országok küldötteit nem hívták meg a rendkívüli küldöttgyűlésre. Hivatkozott arra is, hogy a .. küldöttek helyett a felvidéki szervezet küldöttei szavazásra egyáltalán nem voltak jogosultak.

- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint megfelelően igazolni tudja, hogy a küldöttgyűlés összehívására a felügyelő bizottság határozata és az elnökség döntése nyomán a törvényes határidőben került sor. Álláspontja szerint, mivel az elnökség a gyűlés összehívásáról 2011. december 6-án döntött, a 30 napos határidőt is betartották. Előadta, hogy a felperes érdemben a jelen perben sem az elnökség, sem a felügyelő bizottság határozatainak érvényességét nem vitathatja. A meghívók kiküldése kapcsán arra hivatkozott, hogy rendkívüli küldöttgyűlésről volt szó és az alapszabály értelmében a rendes küldöttgyűlésre, így a postai kézbesítésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók. Az alperes szerint sem törvény, sem az alapszabály nem rendelkezik külön a meghívók kézbesítéséről. Hivatkozott arra is, hogy a meghívókat az .. által bejelentett küldötteknek kell megküldeni, illetve arra is hivatkozott, hogy a meghívókat az .. küldik meg, akik azokat a küldöttek részére kézbesítik. A meghívók kézbesítésének megfelelő módjaként írta le azt is, hogy valamely tag vitte ki azokat az érintett országba és juttatta el a küldöttekhez. Csatolt egy számlát arról, hogy összesen 49 db küldeményt adtak postára 2011. december 6-án, valamint csatolt egy meghívót tartalmazó elektronikus levelet is. Hivatkozott arra is, hogy nem minden országban működik .., valamint nem minden .. állít küldötteket és az alperesnek csak az alapszabály szerint megválasztott és bejelentett küldötteket kell meghívnia. Az alperes vitatta azt is, hogy a felperes által megjelölt svájci és szlovákiai szervezet az alperes valós tagszervezete lenne, valamint azt is, hogy a felperes által konkrétan megjelölt személyek az alperes tagjai, illetve küldöttek lennének.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság az alperes 2012. január 7-én megtartott küldöttgyűlésén meghozott valamennyi határozatot megsemmisítette. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 46.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, a jelen per tárgyát kizárólag a 2012. január 7-én tartott küldöttgyűlés és az annak során meghozott határozatok szabályszerűségének vizsgálata képezi, az azt megelőző lépések jogszerűségével a bíróság nem foglalkozhatott. A felügyelő bizottság, illetve az elnökség határozatait ellenkező tartalmú, jogerős döntésig érvényesnek kell tekinteni és mivel a felperes ezen határozatok megsemmisítése iránt kereseti kérelmet nem terjesztett elő és más által történő megtámadásra sem merült fel adat, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2012. január 7-i küldöttgyűlés összehívására az alapszabállyal összhangban a felügyelő bizottság kezdeményezésére és az elnökség döntése alapján került sor. Ezt követően az elsőfokú bíróság foglalkozott azzal,

hogy az alapszabály szerinti határidőben történt-e a rendkívüli küldöttgyűlés összehívása. Miután a felügyelő bizottság a döntését 2011. december 3-án hozta meg, a küldöttgyűlésre ugyanakkor 2012. január 6-7-én került sor, megállapíthatónak találta, hogy a gyűlés összehívása sérti az alapszabály 34. §-át, mivel az összehívás indítványozása és a gyűlés megtartása között több mint 30 nap telt el. Az elsőfokú bíróság ettől függetlenül vizsgálta azt is, hogy az adott küldöttgyűlésre a küldöttek meghívására az alapszabály rendelkezéseinek megfelelően került sor. Az indokolás elemezte az alapszabály vonatkozó rendelkezéseit, amelyből annyi volt megállapítható, hogy a küldöttgyűlést a felügyelő bizottság kérésére 30 napon belül kell összehívni. Az alapszabály nem tesz említést arról, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés esetében a rendes küldöttgyűlésre vonatkozó szabályok ne lennének alkalmazhatóak, a küldöttek meghívására rendkívüli küldöttgyűlés esetén külön rendelkezéseket az alapszabály nem tartalmaz. Ebből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a rendkívüli küldöttgyűlésre is alkalmazni kell valamennyi, a rendes küldöttgyűlésre előírt szabályt, azok kivételével amelyekre az alapszabályban a rendes küldöttgyűlés szabályaihoz képest eltérő tartalmi rendelkezés van vagy ahol ezt egyébként a rendkívüli küldöttgyűlésre vonatkozó szabályok kizárják. Az alapszabálynak megfelelően az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az .. által korábban bejelentett és nyilvántartott küldötteket, illetve pótküldötteket kell a küldöttgyűlésre meghívni, mivel a személyek megbízása négy évre szól, rendkívüli küldöttgyűlés esetén küldöttállítási eljárást nem kell lefolytatni. Ennek megfelelően az elnökségnek a legutóbbi rendes küldöttgyűlésre bejelentett küldötteket kell meghívnia a rendkívüli küldöttgyűlésre, a bíróság szerint a rendkívüli küldöttgyűlés esetében is alkalmazni kell a meghívó levelek postai úton való kiküldésére vonatkozó rendelkezést. Az elsőfokú bíróság az eljárás során annak bizonyítását írta elő az alperes számára, hogy a meghívó leveleket a rendkívüli küldöttgyűlésen részvételi és szavazati joggal rendelkező bejelentett küldöttek (pótküldöttek) részére postai úton feladta. Ebben a körben az alperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívásának időpontjában pontosan mely személyek voltak az .. által bejelentett küldöttek, akik felé az alperes meghívási kötelezettsége fennállt, majd azt kellett volna bizonyítania, hogy e személyek részére a meghívó leveleket postára adta.

- [6] Az elsőfokú bíróság ennek kapcsán azt rögzítette, hogy a bizonyítási eljárás során azt is megállapította, hogy ez a meghívási kötelezettség akkor áll fenn, ha az adott országban működő .. küldött-választásra egyáltalán sor kerül, ezeket a küldötteket bejelentették, illetve a küldöttek meghívásának egyéb akadálya (elhalálozás, tagsági jogviszony megszűnése) nem áll fenn. Ebből kifolyólag lehetséges, hogy a küldöttgyűlésre az

alapszabályban szereplő 200 fő helyett valóban kevesebb személyt kell meghívni, ugyanakkor éppen ezért szükséges az alperesnek azt igazolnia a perben, hogy pontosan mely személyek voltak bejelentett küldöttek (ez mindenképpen szükséges ahhoz, hogy az adott személyek részére a meghívó levelek kiküldésének szabályszerűsége egyáltalán megállapítható legyen). Az elsőfokú bíróság szerint kioktatás ellenére az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes által csatolt bizonyítékok, a 49 db postai küldemény feladásáról szóló számla, illetve a meghívó levelet tartalmazó e-mail kinyomtatott szövege mindezek bizonyítására nem voltak alkalmasak. Utalt arra, hogy önmagában a 49 db levél feladását igazoló számla nem alkalmas annak megállapítására, hogy kik voltak a címzettek. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a feladott postai küldemények száma és a rendkívüli küldöttgyűlésen ténylegesen megjelent küldöttek száma is jelentősen eltért egymástól, így már a küldemények száma alapján is kizárható, hogy valamennyi küldött részére a meghívó levelet ez alkalommal (számla keltének időpontjában) feladták volna. A meghívó tartalmazó elektronikus levél kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy annak címzettjei nem állapíthatók meg, mivel a becsatolt példányon a címzett és a feladó azonos. Az elektronikus levél szövege alapján egyébként feltehető, hogy ezt az alperes az .. részére küldte meg és felhívta azok elnökeit, hogy a meghívó leveleket az adott országban lakó küldötteknek kézbesítsék és ezt dokumentálják. Az alperes az adott esetben azonban nem igazolta, hogy a meghívó leveleket az adott .. ténylegesen megküldte volna és az sem igazolt, hogy az .. a meghívókat az érintettek számára továbbküldték volna. Az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy tanúként hallgatta meg .., .., de az általuk elmondottak sem támasztották alá a megfelelő kézbesítés tényét. .. a mandátumvizsgáló bizottság elnöke volt, aki arról számot be, hogy egyes küldötteket postán, míg másokat e-mailben vagy telefonon hívtak meg, ez viszont csak részben felelt meg a küldöttgyűlés szabályainak. .., a szervezet elnöke tanúként a 30 napos határidő elmulasztásának tényét nem vitatta az elsőfokú bíróság szerint, csupán arra utalt, hogy a csúszást az ünnepek okozták. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a felperesnek mindkét hivatkozását alaposnak találta és megállapította, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására, illetve a küldöttek meghívására alapszabály-ellenesen került sor, ezért az ily módon összehívott küldöttgyűlés valamennyi határozatát megsemmisítette.

- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására vonatkozó határidőhöz kapcsolódó rendelkezést úgy értelmezte, hogy az elnökségnek 30 napon belül ki kell tűznie a küldöttgyűlés időpontját és intézkednie kell a küldöttek meghívásáról. A jogerős ítélet álláspontja szerint a küldöttgyűlés rendkívüli jellegéből sem

következik az, hogy a küldöttgyűlést 30 napon belüli időpontra kell összehívni. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a küldöttgyűlés 31. vagy akár 35. napon való megtartását nem lehet olyan súlyos eljárási szabálysértésnek tekinteni, amely ténylegesen érdemi befolyást gyakorolt volna a meghozott határozatokra és azok megsemmisítését indokolná.

- [8] A másodfokú bíróság ugyanakkor egyetértett az elsőfokú bíróságnak a másik érvénytelenségi ok tekintetében kifejtett álláspontjával. Egyetértett azzal, hogy amennyiben az alapszabály külön szabályokat nem tartalmaz a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására, illetve lebonyolítására vonatkozóan, akkor az általános szabályok az irányadók. Ennek megfelelően a rendkívüli küldöttgyűlés szabályszerű összehívásához is szükséges valamennyi küldött számára a meghívó levél postai úton történő kézbesítése. Ennek megfelelően megalapozottan hívta fel az elsőfokú bíróság az alperest annak megjelölésére, hogy a 2012. január 7-i rendkívüli küldöttgyűlésen kik rendelkeztek részvételi jogosultsággal, illetve annak bizonyítására is, hogy e személyek részére a meghívó levél szabályszerűen, postai úton elküldésre került. Abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal a jogerős ítélet, hogy az alperes nem igazolta, hogy kinek kellett volna meghívó levelet kézbesíteni, ennek hiányában pedig a kézbesítés szabályszerűsége nyilvánvalóan nem ellenőrizhető. Abban is egyetértett a jogerős ítélet az elsőfokú bírósággal, hogy a 49 db postai küldemény feladását igazoló számla alkalmatlan annak bizonyítására, hogy valamennyi küldött részére a kézbesítés szabályszerűen megtörtént volna.
- [9] A jogerős ítélet indokolása alaptalannak minősítette azt az alperesi hivatkozást, hogy az egyesületnek nem kellett számolnia azzal, hogy a meghívó levelek szabályszerű kézbesítését utóbb igazolnia lesz szükséges. Ebben a körben rögzítette, hogy a Ptk. akkor hatályos szabályai szerint valamennyi tag számára biztosított az a jog, hogy az egyesület szervei által hozott jogszabály- vagy alapszabálysértő határozat megsemmisítése iránt pert indítson, vagyis az alperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a meghozott határozatok érvényességét az egyesület bármely tagja vitathatja és ekkor elsődlegesen a küldöttgyűlés összehívásának szabályszerűségét kell bizonyítani. A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes által tanúként kihallgatni kért személyek tanúvallomása alkalmatlan lett volna a meghívó levelek szabályszerű kézbesítésének igazolására, ezért kihallgatásukat és ennek érdekében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a másodfokú bíróság szükségtelennek tartotta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül

helyezését és a keresetet elutasító döntés meghozatalát, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az alperes előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. bizonyításra és mérlegelésre vonatkozó szabályait, továbbá a jogerős ítélet nem tett eleget teljes körűen indokolási kötelezettségének sem. Az alperes felülvizsgálati álláspontja értelmében a rendkívüli küldöttgyűlés összehívása szabályszerűen történt, az alperes részéről érdemben igazolni tudták, illetve bizonyítást ajánlottak fel arra nézve, hogy kik voltak jogosultak a részvételre és az ő meghívásuk meg is történt. A korábbi bírósági határozat nyomán megállapítható volt, hogy a 2008-ban megválasztott küldöttek mandátuma volt érvényes a rendkívüli küldöttgyűlésre, az eljáró bíróságok azonban érdemben korlátozták az alperes által felajánlott bizonyítást, amikor a tanúk meghallgatását csak részben foganatosították. A kérelemben az alperes rögzítette, hogy mindazok, akikről a felperes állította, hogy bár arra jogosultak lettek volna, de nem kaptak meghívót, megállapítható, hogy ténylegesen nem voltak tagok vagy megválasztott küldöttek, ha pedig közülük egyesek tagok és küldöttek voltak, akkor részükre küldtek meghívót. Az alperes alapvetően hivatkozott arra, hogy a bizonyítási terhet a bíróság nem megfelelően telepítette, hiszen nem az alperes kötelezettsége lett volna a szabályszerűség bizonyítása, hanem a felperesnek kellett volna igazolnia az általa állított szabálytalanságok bekövetkezését. Az alperes szerint, ha a szabályosságot esetleg nem sikerülne teljességgel bizonyítani, az még nem jelenti a szabálytalanság bizonyítottságát. Külön hivatkozott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy az alapszabály 15. §-ának külön rendelkezése vonatkozik a rendkívüli küldöttgyűlésre, vagyis a rendes küldöttgyűlés összehívásainak szabályai a rendkívüli küldöttgyűlésre nem alkalmazhatóak, nincs alapszabályi aláírás a meghívók ajánlott kézbesítésére. Ha az alapszabály esetlegesen pontatlannak vagy nem teljes körűnek bizonyulna, annak esetleges hiányait a bíróságnak nem lehet pótolnia ítélettel, figyelemmel az egyesületi autonómia alapelvére.

[11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[13] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati eljárásban a

bírói gyakorlat szerint érvényesül a felülmérlegelés tilalma, azaz nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44. jogeset, BH 2013.119. jogeset).

- [14] A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételyek nem merülnek fel. A (3) bekezdés értelmében a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. A 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [15] A Kúria felülmérlegelésre alapot adó okot nem észlelt. Egyetértett a Kúria a jogerős ítélettel abban, hogy önmagában az a körülmény, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés megtartására a felügyelő bizottság kezdeményezésétől, illetve az elnökség döntésétől számítottan nem 30 napon belül került sor, önmagában még elegendő a határozatok megsemmisítésére tekintettel arra, hogy a néhány napos késedelemnek önmagában döntések tartalmára érdemi kihatással nem bírtak.
- [16] Ehhez képest a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívásának körülményei, annak módja megfelelt-e a jogszabályoknak, illetve az alperes alapszabályának. Az alperes alapszabályának 13. §-a értelmében a .. (továbbiakban: ..) legfőbb szerve a 200 tagú küldöttgyűlés, amelyen szavazati joggal rendelkezik a .., illetve a .. 100-100 küldötte, akik az egész tagságot képviselik. A küldöttet akadályozása esetén pótküldött képviseli. A küldötteket és pótküldötteket azonos szabályok szerint az egyes országok közgyűlésein választják meg négy évre szóló megbízással. Az adott ország .. a körzetébe tartozó valamennyi tagot legalább 30 nappal korábban, meghívó levél formájában értesíti a közgyűlés időpontjáról, helyszínéről és tervezett napirendjéről. A küldöttek megválasztását igazoló okiratokat az .. postai úton elküldik az .. hivatalába, legkésőbb a küldöttgyűlés előtt 90 nappal. Az alapszabály 15. §-a értelmében a küldöttgyűlést az elnökség határozata alapján az elnök hívja össze a

tárgysorozatra vonatkozó javaslatot is tartalmazó meghívó levéllel, melyet legalább 60 nappal a küldöttgyűlés kitűzött időpontja előtt kell postára adni. Az ok és cél megjelölésével, a küldöttek 1/3-a, valamint a Védnöki Testület, vagy bármelyik .. vagy a Felügyelő Bizottság javaslatára az elnökség köteles összehívni a rendkívüli küldöttgyűlést. A rendkívüli küldöttgyűlés tárgysorozatán csak azok a kérdések szerepelhetnek, amelyeknek tárgyalására a rendkívüli küldöttgyűlés összehívását kérték. A rendkívüli küldöttgyűlést a fent megnevezett jogosultak javaslatának benyújtásától számított három hónapon belül, illetve a Felügyelő Bizottság kérésére 30 napon belül kell összehívni. Az alapszabály 20. §-a értelmében a küldöttek választása az .. feladata. Az alapszabály 25. § 1. pontja szerint az elnökség hatáskörébe tartozik a küldöttgyűlés összehívása. Az alapszabály 34. § 1. pontja értelmében a felügyelő bizottság köteles a küldöttgyűlés, illetve az etikai bizottság összehívását kezdeményezni és azt tájékoztatni, ha arról szerez tudomást, hogy olyan jogszabálysértés vagy mulasztás történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése az intézkedésre jogosult vezető szerv döntését teszi szükségessé. A küldöttgyűlést, illetve az elnökséget a felügyelő bizottság indítványára, annak megtételétől számított 30 napon belül össze kell hívni.

[17] A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívása részletes szabályozása nélkül arra az általános szabályokat kell alkalmazni, kivéve azokat a határidőket, amelyek értelemszerűen nem vehetők figyelembe. Ebben a körben a határozatok megtámadhatóságának tényére is figyelemmel, nyilvánvalóan szükséges az, hogy a szabályszerű összehívás körülményei utólagosan igazolhatóak legyenek, így teljesen okszerű volt az a következtetés, hogy a meghívók kiküldése, illetve a rendkívüli küldöttgyűlésen részt venni jogosultak személyének megállapíthatósága bizonyítható legyen. Az is nyilvánvaló, hogy a küldöttek, illetve pótküldöttek személyéről az .. adatokkal kell rendelkeznie.

[18] A Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátását - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványa elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkészett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A (4) bekezdés szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

[19] Mindezekre figyelemmel fő szabályként valóban a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy az általa állított szabálytalanságok bekövetkeztek. A szabálytalanságok azonban alapvetően mulasztások voltak, illetve meghívások elmaradásában mutatkoztak meg. Nemleges tények bizonyítására viszont a felperes nem kötelezhető, ezért a bizonyítási teher valóban megfordult és helytállóan helyezkedett a jogerős ítélet arra az álláspontra, hogy az alperest terhelte erre figyelemmel annak igazolása, hogy az összehívás szabályszerűen megtörtént. Ebbe beletartozik annak igazolása, hogy ki volt jogosult a részvételre küldöttként vagy pótküldöttként és őket a rendkívüli küldöttgyűlésre megfelelően meghívták-e vagy sem. Helytállóan, jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Konkrétan azt sem jelölte meg, hogy kik lettek volna jogosultak a részvételre, ehhez képest pedig okszerűen az sem volt részleteiben vizsgálható, hogy részükre a meghívók kiküldésre kerültek. A Kúria álláspontja szerint ilyen hiányosságok mellett a meghívás szabályszerűségét a felajánlott tanúbizonyítás sem tudta volna pótolni, ezért a további tanúk meghallgatását megalapozottan mellőzték a bíróságok. Miután pedig az alperes nem tudta bizonyítani felhívás ellenére sem azt, hogy ki lett volna jogosult a rendkívüli küldöttgyűlésen való részvételre és őket ténylegesen meghívták-e erre a rendezvényre, jogszerűen került sor a határozatok megsemmisítésére. A Kúria ilyen körülmények között az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[20] 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 62. § (6) bekezdés, 63. § (1), (2) és (3) bekezdés, Pp. 3. § (3) és (4) bekezdés, 78. § (1) bekezdés, 163. § (1), (2) és (3) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 275. § (3) bekezdés, 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §

Záró rész

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. április 12.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné
tisztviselő